

Sobotnica

Borys Tustanowski (1878 Aug 11–) – Тустановский Борис Марианович

Internet – Architekt, tytułarny radca, inżynier. Z rodziny szlacheckiej. Ukończył gimnazjum klasyczne w Tbilisi (1896) i Instytut Inżynierów Budowlanych w Petersburgu (1902). Był młodym architektem w Transbaikalia i na Dalekim Wschodzie: w miastach Władywostok, Chabarowsk, Nikolaevsk nad Amurem, Blagoveshchensk. W 1902 stał się architektem diecezjalnym Transbaikalian i Amur. W 1913/14 inżynier architekt miasta Chabarowsk i 1917 Nikolaevsk nad Amurem. W 1916 główny inżynier budowy koszar miasta Mykolaiv. W 1918 roku został szefem inżynierii odległość Amur regionu. W 1920 roku, pod jego kierownictwem, budowano mieszkania i obiekty rekreacyjne we wsi Kuldur. W 1921 roku nielegalnie wyemigrował do Harbin, przyczynił się znacznie do ortodoksyjnej hramostroitelstvo Harbin. Z jego autorstwa i uczestnictwa jest zaprojektowany i zbudowany: kościół Zwiastowania Najświętszej Marii Panny (1941), Kościół św Alexis metropolity Moskwy, drugi etap projektu (1935). Opracowano i wdrożono nową metodę utrwalania eliptycznych łuków dużych przęsł. Zaprojektował kilka stacji kolejowych chińskiej Kolei Wschodniej (Shuanchenpu, Sungari i Eltiatuan), budynków handlowych i agencji w Sanchahe Shuanchenpu. Pracuje dla artystycznej dekoracji wnętrz. Brał czynny udział w życiu Związku Inżynierów, przedstawiał sprawozdania, publikował prace naukowe. Autor "Handbook of żelbetowych dla inżynierów i techników". Odznaczony Orderem Św. Stanisława. Zmarł po 1944. *I vs vgd* – Тустановский Борис Марианович (1878-- после 1944). Powołany do szeregów wojskowych w 1916 roku. Inżynier cywilny w białych wojskach Frontu Wschodniego; w dniu 1 stycznia. 1919 wysłany do Amuru, 5 kwietnia. 1919 w Amurskim oddziale mieszkaniowym. Plan generalny rozwoju miast opracowany w latach 1898-1899 przez rosyjskich architektów.

Pokolenie 16

Rodzice: **Marian** (1852–) i (–)

Żona: (–) –

Dzieci: **Smilnov** (1900–) – *Internet* – architekt w Harbin, St.Aleksiev Church, built in 1930-1935

Miejscowość: Gruzja, Tbilisi. (Drzewo – 1D)

Grzegorz Tustanowski (1791 Nov 28–) –

AGAD – Urodziny 1791-11-28 Grzegorz Tustanowski. Rodzice: Adam i Justyna Sopotnicka. Uniatytcze 31. *Poczet szlachty galicyjskiej i bukowińskiej* – Tustanowski Michał, Jan, Bazyli-Ignacy, Grzegorz, Aleksander i Józef, synowie Adama, Wydział Stanów, r. 1835. *Genealogisches Handbuch des Adels* – 10.10.1835 Michael, Johann, Basil, Ignaz, Gregor, Alexander u. Joseph Tustanowski. *Internet* – Dla architekta Kijowa Alexandra Beretti szczyt sławy i chwały przypadł w latach 1840-tych. W tym okresie otrzymał najbardziej prestiżową pracę i cieszył się przychylnością gubernatora generalnego Bibikova, był znany jako niepodważalny autorytet. Niektórzy szlacheccie, jak Grzegorz Tustanowski postanowili dać mu na naukę swoje dzieci, Romualda i Piotra. Zawarł on z architektem dość osobliwą umowę. Dzieciaki miały mieszkać i studiować architekturę u Berettiego przez 8 lat, za co ojciec zapłacił określoną kwotę. W przypadku przedwczesnego zerwania umowy obowiązywały kary. Przewidywały one, że w razie nieposłuszeństwa lub zaniedbania studentów Beretta ma pełne prawo, proporcjonalne do winy i wieku, ich ukarać jak mu się podoba na tych samych prawach co ojciec dzieci. Oczywiście, czcigodny nauczyciel zbyt energicznie stosował niniejszy ustęp umowy. Cztery i pół roku Tustanowscy tolerowali to, a następnie opuścili dom bez pytania architekta. Domagał się on odszkodowania, a sąd rejonowy przyznał mu do tego prawo. Jednak Tustanowski senior odwołał się od tej decyzji do wyższej instancji. Potem rzeczy przybrały inny obrót. Z jednej strony, umowa między Beretta i Tustanovskimi nie była zgodna z prawem i w rzeczywistości była "fikcją literacką". Z drugiej - Beretti był ścigany za obrazę dzieci szlachty, za którą przewidziano grzywnę na ich korzyść. Dwadzieścia lat przesłuchań przed sądem dopóki Senatu rządowy nie uznał, że ... „Nikt nikomu nie jest nic winien”. W ucziwości, zauważamy, że uderzenia Berettiego poszły na korzyść braci i obaj pracowali pomyślnie dla rozwoju Kijowa. *Papiery rodzinno-majątkowe Józefa Tustanowskiego* – Grzegorz Tustanowski. Dzieci; Adam, Maria, Justyna i Edward. Miejsce: Sobotnica

Pokolenie 13

Rodzice: **Adam** (1758–1808 Apr 8) i **Justyna Hołubowicz-Sopotnicka** (1760–)

Żona: (–) –

Dzieci: **Adam** (1815–) –

Maria (1817–) –

Justyna (1819–) –

Edward (1820–) –

Romuald (1825–) – **ROD-ZKA**

Piotr (1830–) – **ROD**

Mikołaj ((1839–1889) – **ROD-D23**

Józef (1842–) – *Internet* – Petroków, dnia 9 (21) Marca 1886 r. Po zatwierdzeniu rachunków za rok ubiegły ogólna zgromadzenie jednomyślnie powołało te same osoby do zarządu kasy, które pełniły te obowiązki w roku zeszłym a mianowicie na prezesa Pana Dmitrjewa, na jego zastępcę p. Józefa Tustanowskiego; na buchaltera p. Franciszka Olewińskiego

Miejscowość: Ukraina, Lwów, Drohobycz, Sobotnica. (Drzewo – 1D)

Marian Tustanowski (1852–) –

Pokolenie 15

Rodzice: **Piotr** (1830-) i **Wanda Redelina** (1835–)

Żona: (–) –

Dzieci: **Borys** (1878 Aug 11–) – **ROD**

Hildegarda Kansy (1880–) – *moikrewni* – – Partnerka Stanisław. Mama Franciszek, Marian i Biana

Emilia Surówka (1882–) – *Internet* – mąż Karol Surówka, w 1905 r. mieszkała w Rudkach koło Lwowa

Miejscowość: Ukraina, Lwów. (Drzewo – 1D)

Piotr Tustanowski (1830–) –

Internet – W 1854 roku Akademia Sztuk Pięknych nadała mu tytuł artysty z prawem do projektowania budynków.

Pokolenie 14

Rodzice: **Grzegorz** (1790-) i (–)

Żona: **Wanda Redelina** (1835–) – *Internet* – Omówimy teraz historię innego domu, również należącego do żony architekta, Wandy Osipovny Tustanowskiej. Jej dom znajdował się przy ulicy Nizhnevladimirskoy, pomiędzy ul. Saksaghans'kogho (Mariinsko-Zwiastowania) i Zhilyanskaya. W miejscu domu Tustanowskiej w 70-80-th XX wieku została zbudowana wysoka kamienica zaprojektowana przez anonimowego architekta. W maju 1878 roku, Wanda Tustanowska złożyła w urzędzie miasta Kijów wniosek o pozwolenie na budowę w majątku przy ulicy Nizhnevladimirskoy (część Libidskaya Kijów), murowanego domu. Autorem projektu był jej mąż, „malarz architektury”, gdyż tak oficjalnie był nazywany, sekretarz prowincji, arystokrata Piotr G. Tustanowski. Przejął on również nadzór nad procesem budowy. Wanda Tustanowska nabyła nieruchomości aktem zakupu w 1871 i 1876 roku, ich wielkość to 373 metrów kwadratowych. Na tym terenie istniał już drewniany dom na kamiennej podmurówce i dziedziniec kamienny z antresolą drewniane i altana. Posiadłość była przy ulicy drugiej kategorii. Architekt Tustanowski przygotował projekt domu w styczniu 1877 roku. Warto zauważyć, że dom był zaprojektowany w charakterystycznym stylu neogotyckim i podobnym do domów w majątku jego żony radny stanu Redelina zaprojektowanych przez Tustanowskiego w 1873 roku. Jednak projekt własnego domu nie jest sztywny w symetrii elewacji: główne wejście do domu jest z boku, a plan odbiega od symetrii. Tego domu nie można nazwać typowym przykładem neogotyckim w Kijowie, z powodu swojego wyglądu łączy gotycki, klasycy, a nawet motywy orientalne „Maurów”. Rodzina Tustanowskich była nie tylko arystokratycznych, ale również bezpieczna. Tak więc, syn Piotra G. i Wandy Osipovny Eugeniusz został nazwany jako „pan od starszych” i został wymieniony wśród właścicieli domów w Kijowie, w książce „Cały Kijów” z 1915 roku.

Dzieci: **Marian** (1852–) – **ROD**

Stanisław (1858–1930) – *Internet Books* – Potomkiem linii męskiej był szambelan Stanisław Tustanowski (zm. ok. 1930 r.), po czym majątek przeszedł na jego dwie córki; *Internet* – Jurij Smirnow. „Ostatni rok inżyniera Stanisława Gabriela Żeleńskiego”: 10 kwietnia 1914 roku Stanisław Gabriel Żeleński opublikował we lwowskiej „Gazecie Kościelnej” tzw. „Nadesłanie”, w którym

dokładnie opisał wszystkie realizacje swojego „Zakładu witraży, oszkleń artystycznych i mozaiki” wykonane w ciągu ostatniego roku. On nie mógł przewidzieć, że cztery miesiące później, 27 sierpnia 1914 roku zginie na polu walki jako oficer armii austriackiej. Otóż „Nadesłanie” jakby podsumowało wyniki pracy Krakowskiego Zakładu w ostatnim roku jego życia. W Galicji Wschodniej witraże wykonano dla pałacu szambelana Stanisława Tustanowskiego herbu Sas w Oskrześnięcach w pobliżu Rohatyna, zbudowanego w XIX wieku w neobarokowym stylu. Na przełomie XIX i XX wieku właściciel prowadził gruntowną przebudowę i modernizację wnętrza. Wtedy być może, zamówiono w Krakowie witraże i zdobienia mozaikowe. Pałac został obrabowany z całego niemal urządzenia i wszystkich cenniejszych przedmiotów w czasie I wojny światowej, w czasie drugiej wojny – spalony

Władysław (1861–) – ROD

Miejscowość: Ukraina, Kijów. (Drzewo –1D)

Władysław Tustanowski (1861–) –

Gimnazjum – Wyższa szkoła realna w Stryju, od 1873.

Pokolenie 15

Rodzice: **Piotr (1830-)** i **Wanda Redelina (1835–)**

Żona: (–) –

Dzieci: **Juliusz (1889–)** – *Gimnazjum* – Gimnazjum w Stryju, 1901

Zofia Bożowska (1893–) – *Nauczyciel* – Zofia Bożowska 1893, wyznanie rzymsko-katolickie, narodowość polska, zamężna, nauczyciel od 1915, Dzurków pow. Dolina, po egzaminie kwalifikacyjnym

Jan (1894–) – *Gimnazjum* – Gimnazjum w Stryju, od 1906

Miejscowość: Ukraina, Stanisławów, Stryj. (Drzewo – 1D)